

El president Montilla, en l'hora zero

JOSEP OLIVER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15.05.08

Ha arribat el moment de la veritat per a una certa Catalunya desitjada. Més justa, amb més bona redistribució de la seva renda i més oportunitats per a tothom.

També, més pròspera i competitiva, amb una correcta dotació de capital públic, tecnològic i humà. Amb transports adequats i dotacions competitives en logística. Una Catalunya que doni una nova empenta a la lluita contra el fracàs escolar, la integració de la immigració i la qualitat dels serveis sanitaris. Una Catalunya que recuperi el seu paper de motor de l'economia espanyola, i en què el seu esperit innovador no quedi perjudicat per la insuficient dotació de recursos públics. Un país, en fi, on disminueixi la pobresa estructural que patim. Una Catalunya que treballi per superar tots aquests reptes i que, per tant, es faci respectar.

El president Montilla ha comprès, com ben pocs ho van fer en el passat, aquesta estesa petició de més bon tracte fiscal que necessitem. I ha entès la transversalitat d'aquesta demanda, des d'empresaris fins a sindicats, des de professionals urbans fins a l'àmbit rural i els barris perifèrics, des de catalans de soca-rel fins a nouvinguts. En aquests moments, Catalunya és un clamor en l'exigència d'un sistema de finançament que no continuï penalitzant el nostre desenvolupament nacional, social i econòmic.

Montilla intueix, a més, que encara que vindran altres situacions crítiques, altres moments decisius, la credibilitat dels països --i la de les

seves classes dirigents molt en particular-- es defineix en pocs moments històrics. Aquest n'és un i, per tant, ara no es pot fallar.

I no em refereixo al resultat final, que no depèn només de nosaltres. Em refereixo al paper que han de tenir els parlamentaris catalans, i els del PSC en primer lloc, a Madrid.

El país vol aquest lideratge, clar i contundent, de Montilla defensant els nostres drets. A això no s'hi pot renunciar. Els nostres representants, els nostres negociadors, no han, no poden, decebre'ns. Perquè ens hi juguem, tots, el futur.